இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்யwww.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி *IX,* பதிப்பு *22,* ஜனவரி - டிசம்பர்*2024*
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

கலித்தொகையில் வாழ்வியல் அறங்கள்

முனைவர் ஆ.மனோகரன்
தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்
ஜேப்பியார் தொழில் நுட்பக்கல்லூரி (தன்னாட்சி)
குண்ணம், திருப்பெரும்புதூர்,
சென்னை

முன்னுரை

உலக மொழிகளில் மூத்த மொழியாக விளங்கும் தமிழ்மொழி பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இலக்கண, இலக்கிய வளமுடைய மொழியாகத் திகழ்கிறது. இம்மொழி திராவிட மொழிக்குடும்பத்தின் தாயாகவும் விளங்குகிறது. பாண்டிய மன்னர்களால் முச்சங்கங்கள் வைத்து வளர்த்த காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பே சங்க இலக்கியம் எனப்படுகிறது. அவை எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் ஆகும். சங்க இலக்கிய பாடல்கள் அனைத்தும் அக்கால மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளையும், ஆட்சி அதிகாரத்தையும், அறநெறிகளையும் உணர்த்துவனவாக உள்ளன. பழந்தமிழர் பொருள் ஈட்டி அறம்செய்து இன்புற்றனர். இல்வாழ்க்கையை அறவாழ்க்கையாகக் கொண்டனர். உலகமே பரிசாகக் கிடைத்தாலும் பழிதரும் செயல்களைச் செய்ய மறுத்தனர். சங்க காலத்தில் அறத்தை மனித உறவின் மையமாகக் கொண்டிருந்தனர். சமயக் கலப்பில்லாத மானிட அறம் இயல்பாக நிலவிய காலமே சங்ககாலம். இக்காலத்தில் தோன்றிய சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான “கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி” என சான்றோர்களால் போற்றப்படும் “கலித்தொகையில் வாழ்வியல் அறங்கள்” என்னும் தலைப்பில் ஆராயும் விதமாக இக்கட்டுரை அமையப்பெற்றுள்ளது.

கலித்தொகை

கலி என்னும் சொல்லுக்குக் களிப்பு, களிப்பின் பெருக்கு, செருக்கு, ஆரவாரம் முதலிய எழுச்சி நிலைகளை உணர்த்துகிறது. (தமிழ் லெக்சிகன், தொகுதி – 2, பக். 227). கலிப்பாவினால் ஆன பாடல்களைக் கொண்டது கலித்தொகை ஆகும். கலித்தொகை பாவகையால் பெயர்பெற்றது. கலித்தொகையில் பாலைத் திணையில் 35 பாடல்களும், குறிஞ்சித் திணையில் 29 பாடல்களும், மருதத் திணையில் 35 பாடல்களும், முல்லைத் திணையில் 17 பாடல்களும், நெய்தல் திணையில் 33 பாடல்களும், கடவுள் வாழ்த்து 1 பாடலும் ஆக ஐந்து திணைகளிலும் 150 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த 150 பாடல்களையும் தொகுத்துத் திணைவழிப் பிரித்தவர் நல்லந்துவனார் என்னும் புலவராவார். ஐந்திணைகளையும் ஐந்து புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். பாலைத் திணையைப் பாடியவர் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ, குறிஞ்சித் திணையைப் பாடியவர் கபிலர், மருதத் திணையைப் பாடியவர் மருதனிளநாகனார், முல்லைத் திணையைப் பாடியவர் சோழன் நல்லுருத்திரன், நெய்தல் திணையைப் பாடியவர் நல்லந்துவனார். கலித்தொகையின் முதல் பதிப்பு 1887 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்ததாகும். இதனை வெளியிட்டவர் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை. இவ்வெளியீடு நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் கூடியதாகும்.

அறம் – விளக்கம்

'ஆற' என்ற வினைச் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்ததே 'அறம்' என்னும் சொல். இச்சொல்லுக்கு அறுத்துச் செல், வழியை உண்டாக்கு, உருவாக்கு, துண்டி, வேறுபடுத்து என்ற பலவகைப் பொருள்கள் வழங்கி வருகின்றன. இத்தகைய சொல் ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் அறம் அல்லது ஒழுக்கநெறி (ஆழசயடவைல) சொல்லிற்கு, மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியே எனலாம். அறம் என்ற சொல்லிற்கு ஆங்கிலத்தில் நுவாஉைள என்று பொருள். அறம் என்ற சொல்லிற்கு நேர்மை, உண்மை, கடமை, கற்பு, புண்ணியம், உதவி, தர்மம் என்னும் பல பொருள் உண்டு.

கலித்தொகையில் வாழ்வியல் அறங்கள்

தமிழர் காதலையும் வீரத்தையும் தம்மிரு கண்களாகப் போற்றினர். காதல் உணர்வை அகம் என்றும், வீரத்தைப் புறம் என்றும் பிரித்தனர். அகவாழ்விலும் புறவாழ்விலும் அறநெறியில் தமது வாழ்க்கையை நடத்தினர். அறத்தினை அக அறம், புற அறம் என்றும் புற அறத்தினைப் போர் அறம், சமுதாய அறம் என்றும் பிரித்தனர். ஆணும் பெண்ணும் காதல் உணர்வு கொண்டு இன்புற்று வாழும் வாழ்வு 'அகம்' எனப்பட்டது. இதனை சான்றோர் அகத்திணை என்று கூறுவர். அகத்திணை மாந்தர்களான தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, தந்தை, தமையன் ஆகியோர் அறஒழுக்கத்தோடு வாழ்ந்தனர். மாந்தன் வாழ்வின் உயர்ந்த உறுதிப் பொருளான முப்பொருளும் அறத்தின் வழியில் இயங்குவன என்ற கருத்தைச்' சிறப்புடைய மரபில் பொருளும் இன்பமும் அறத்துவழிப் படுஉம் தோற்றம் போல' என்று புறநானூற்றுப் பாடலில் (பாடல்.31) விளக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவ்வாறு தமிழர்களின் அகவொழுக்கத்தைப் பற்றி விளக்கும் கலித்தொகையில் அறக் கருத்துக்கள் பல உள்ளன. மனிதன் வாழ்வு செம்மையாக அமையக் கலித்தொகை காட்டும் வாழ்வியல் அறநெறிகளை இங்கே காணலாம்.

குடும்பம் – இல்லறம்

சமூக அமைப்பிற்கு அடிப்படையாகத் திகழ்வது குடும்பமே. ஓர் ஆணும் பெண்ணும் பெரியோர்களால் வகுக்கப்பட்ட அறநெறியில் இணைந்து வாழும் வாழ்க்கையே இல்லறம் எனப்பட்டது. அந்த இல்லறம் நல்லறமாக அமைவதை உறுதி செய்யச் சில கோட்பாடுகள் தமிழர்களால் தொன்றுதொட்டுப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன.

கணவன் - மனைவி இணைந்திருத்தல்

கணவனும் மனைவியும் காலந்தோறும் இணைபிரியாது வாழ்தலே அறம் எனக் கொண்டனர் பண்டையத் தமிழர்கள். கொடுமையிலும் கணவனைப் பிரியாது இருப்பதே கற்புடைய மகளிருக்கு அழகு எனக் கூறித் தன் வேண்டுகோளைத் தலைவனிடம் வலியுறுத்துகிறாள். இதனை,

"ஒன்றன் கூறுடை உடுப்பவரே ஆயினும்
ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை" (பா.கலி.18)

உயிரோடு உள்ள வரையில் ஒரு கையால் கணவனைத் தழுவிக் கொண்டு, மற்றொரு கையால் கூறுபட்டுக் கிடக்கும் ஆடையை உடுத்திக் கொள்ளும் வாழ்க்கையே சிறந்த வாழ்க்கை என்பதை பாலைக்கலி பாடல் அடிகள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி

கடலைப் போன்ற உலகத்தையே பெற்றாலும் அறநெறியில் செல்லும் ஆய மகளுக்கு இருமணம் என்பது குடி மரபுக்கே பழக்கம் அல்ல. அவ்வாறு நேர்ந்தால் குடிமரபு சிதைந்துவிடும் என்று கூறுகிறாள். மேலும், எனக்கு ஏற்கனவே திருமணம்

ஆகிவிட்டது. இதனை அறியாமல் என் பெற்றோர் மற்றொரு திருமணப் பேச்சு எடுக்கின்றனர் என்று கூறுகிறாள். இதனைத்

“திருநுதல் ஆயத்தாள் தம்முள் புணர்ந்த
ஒருமணம் தான் அறியும்
அருநெறி ஆயர் மகளிர்க்கு
இருமணம் கூடுதல் இல்இயல்பு அன்றே” (கலி. 115)

இப்பாடலின் மூலம் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என வாழ்வது இல்வாழ்வின் இயல்பு ஆகும் என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஈகை

பண்டையத் தமிழர்கள் தங்களைத் தேடி வந்த மக்களை நன்கு உபசரித்தனர். பொருளில்லை என்று தங்களிடம் வருவோருக்கு உள்ளதை வாரி வழங்குவர். ஈகையின் இன்றியமையாமையைப் பாராட்டாத அறநூல்களே இல்லை எனலாம்.

“ஈதலில் குறைகாட்டாது அறனறிந்து ஒழுகிய
தீதிலான் செல்வம்போல் தீங்கரைமரம் தந்த” (பா.கலி.27)

ஈதலில் குறையாது அறவழியில் நடப்பவனின் செல்வம் வளரும் என்பதை இப்பாடல் அடிகள் உணர்த்துகிறது. மேலும்,

“ஈதல் இரந்தார்க்கு ஒன்றாற்றாது வாழ்தலின்
சாதலும் கூடுமாம் மற்று ‘’ (குறி.கலி. 25)

புற இலக்கியங்களில் மட்டுமின்றி அக இலக்கியங்களிலும் ஈதல் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஈயாமை இழிவு, இரப்போர்க்கு ஈயாது வாழ்தலைவிட உயிரை விட்டுவிடுதல் மேலானது என்றெல்லாம் கலித்தொகையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மன்னனின் நீதி

சங்ககால மக்களிடையே அறத்தினை வளர்க்கும் பொருட்டு மன்னன் நீதி வழங்கும் முறையினைக் கலித்தொகையில் பாடப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது.

ஆர்வுற்றார் நெஞ்சம் அழிய விடுவானோ
ஓர்வுஉற்று ஒருதிறம் ஒல்காத நேர்கோல்
அறம்புரி நெஞ்சத்தவன் ‘’ (குறிஞ்சிக்கலி.6)

மன்னன் நீதி வழங்கும் தன்மை அறம் சார்ந்ததாக இருப்பதை இப்பாடல் அடிகள் சுட்டுகின்றன.

தாய்மையின் அறம்

அறநெறிகளை பொதுவில் சுட்டுவது மட்டுமின்றி ஒரு தாய் தன் மகனுக்கு அறத்தைப் போதிப்பது போன்று மருதக்கலிப் பாடல் காட்சி ஒன்று அமைந்துள்ளது. அப்பாடலில் தன் கணவனைப் போன்று தோற்றப் பொலிவுடன் விளங்கும் தன் மகனை அணைத்துப் பாராட்டும் தாய் ஒருத்தி, நல்ல செயல்கள் செய்வதில் அவன் தன் தந்தையைப் போன்று விளங்க வேண்டும் என்றும், கொண்ட மனைவியை அவன் விட்டுச் செல்லக் கூடாது என்றும் வேண்டுகிறாள். இதனை,

“செம்மால் வனப்பெல்லாம் நுந்தையை ஒப்பினும் நுந்தை
மகன் அல்லான் பெற்ற மகன்” (மரு.கலி. 21)

இப்பாடலில் தாயானவள், தோற்றத்திலும் அழகிலும் நீ உன் தந்தையைப் போன்றே விளங்கினாலும் உன் தந்தை கொண்டிருக்கும் குணங்களில் சிலவற்றையே நீ கொண்டு விளங்கிட வேண்டும். பகைவர்களை வெற்றி பெறுவதில் உன் தந்தையைப் போன்றே விளங்க வேண்டும். உன் தந்தை நீதி வழுவாது விளங்குவது போன்று நீயும் திகழ்ந்திட வேண்டும். மனைவியைக்

கைவிட்டுப் பரத்தமை கொள்வதில் நீ உன் தந்தையைப் போல் இருத்தல் கூடாது. உயர்ந்த பொருள்களைப் பிறருக்கு வழங்கி மகிழ்வதில் நீ உன் தந்தையைப் போன்று விளங்குவாயாக என்றெல்லாம் தன் சிறு மகனுக்கு அறிவுரை மற்றும் அறநெறி கூறுகிறாள்.

தோழி தன் தாயிடம் அறத்தொடு நிற்றல்

தலைவன் பெண் கேட்கச் செல்லும்போது பெண் வீட்டார் பெண் கொடுக்க மறுக்கின்றனர். இதை அறிந்த தோழி, தலைவியின் களவு வாழ்க்கையையும், தலைவனின் நேர்மை மற்றும் சிறப்பையும், இத்தலைவனை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் ஏற்படும் தீங்கினையும் தோழி தன் தாயிடம்,

“சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே
வள்ளகீழ் விழாவரை மிசைத்தேன் தொடா
கொல்லை குரல்வாங்கி ஈனாமலை வாழ்நாள்
அல்ல புரிந்து ஒழுகலான்” (குறி.கலி. 3)

என்று தோழி அறத்தொடு நிற்றலைத் தன் தாயிடம் எடுத்துரைக்கிறாள்.

உதவி

மனித உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்தும் உணர்ச்சிகளுள் நன்றியும் ஒன்றாகும். நன்றி என்னும் சொல் சங்க இலக்கியத்தில் நன்மை, உதவி, அறம் என்னும் பொருள்களில் கையாளப்பட்டுள்ளது. கலித்தொகை காலத்தினால் செய்யவல்ல உதவியின் மேன்மையை எடுத்துரைக்கிறது. ஒருவருக்குச் செல்வம் இருக்கும்போது உடனிருந்து உதவுவதைவிடவும் செல்வம் இல்லாத போது உதவுவதே சிறந்தது என்னும் அறநெறி கூறப்பட்டுள்ளது.

“செல்வத்துள் சேர்ந்து அவர்வளன் உண்டு மற்றவர்
ஒல்கிடத்து உலப்பிலா உணர்விலார் தொடர்புபோல்”(பா.க.24)

ஒருவர் செல்வச் செழிப்பாக வாழும் காலத்தில் அவரோடு சேர்ந்திருந்து அவர் வளத்தை உண்டு வாழ்ந்துவிட்டு அவர் வறுமையுற்ற காலத்தில் அவருக்கு எவ்வித உதவியும் செய்யாதவர்கள் சிறியோர் எனவும் விளக்கப்பட்டுள்ளதன் வாயிலாகக் காலத்தினால் செய்த உதவியினைச் சிறந்த அறமாகக் கருதலாம்.

“பிறர் நோயும் தம் நோய்போல் போற்றி அறன்அறிதல்
சான்றவர்க்கு எல்லாம் கடன்” (கலி. 139)

என்று பிறர் துன்பத்தைத் தம் துன்பமாகக் கருதி, பிறருக்கு உதவுதல் பற்றி நல்லந்துவனார் குறிப்பிடுகிறார்.

விருந்தோம்பல்

முன்பின் அறியாதவர்கள் இல்லறம் வரும்பொழுது அவர்களை உபசரிப்பது விருந்தோம்பல் ஆகும். இல்லற மகளிர்க்கு இன்றியமையாத பண்புகளுள் ஒன்றாக விருந்தோம்பல் கலித்தொகையில் கூறப்பட்டுள்ளது. விருந்தோம்பலைப் பேணுதல் இல்லறத்தில் கணவன் – மனைவி இருவராலும் போற்ற வேண்டிய அறநெறியாகும். செல்வத்தைவிடவும் விலைமதிப்பற்ற செல்வமாக விருந்தோம்பல் கருதப்படுகிறது. எத்தகைய சூழலிலும் விருந்தோம்பலைத் தவறாது கடைபிடித்தனர் என்பதையும் கலித்தொகையில் அறியலாம். இதனைத் தலைவி மனையிலிருக்கப் பரத்தையருடன் கூடியிருந்து விட்டுப் பின்னர் வீடு திரும்பும் தலைவன் தன்னுடன் விருந்தினரையும் அழைத்து வருவதையும் காணலாம். இங்ஙனம் விருந்தினரை அழைத்து வருவதால் மனைவியானவள் அவனோடு ஊடல் கொள்ள முடியாது. வரும் விருந்தினர்களை வரவேற்பதிலும் உபசரிப்பதிலும் கவனம் கொண்டு கணவனின் தவறான செயலை மறந்துவிடுகிறாள். இதனை,

“விருந்து எதிர்கொள்ளவும் பொய்ச்சூள் அஞ்சவும்
அறம்பெறற் புதல்வனை முயங்கக் காணவும்

மாய மகிழ்நன் பரத்தமை நோவேன்'' (மரு.கலி. 10)

இப்பாடல் அடிகள் மூலம் விருந்தினரை உபசரித்தல் பேரறமாகவே போற்றப்பட்டு வருகிறது.

வாய்மை

தலைவன் அறம் இல்லாத செயல்களைச் செய்பவனாயின் அவனுக்கு அவனது குடிப்பெருமையையும் அவனது ஊர்ப்பெருமையையும் இழக்க நேரிடும். அரசனின் பேச்சு வாய்மையாக இருந்தால்தான் குடிமக்களின் பொய்களைத் தண்டிக்க முடியும். வாய்மை இல்லாத அரசனின் பேச்சை மக்கள் கேட்க மாட்டார்கள். அதனால் வாய்மை இல்லாத செயல்களைச் செய்ய வேண்டாம் என்பதைப் பின்வரும் பாடலால் உணரலாம்.

"ஆய்மலர்ப் புன்னைக்கீழ் அணிநலன் தோற்றாளை
நோய்மலி நிலையளா துறப்பாயன் மற்றுநின்
வாய்மைக்கண் பெரியதேர் வஞ்சமாய்க் கிடவாதோ '' (நெ.க.18)

வாய்மை இல்லாத அறம் அறமாகக் கருதப்படாது என்பதை இப்பாடல் வலியுறுத்துகிறது.

அரசியல் அறம்

தனிமனிதனின் பண்பு அவனையும் அவனைச் சார்ந்தோரையும் வாழ்விக்கும். ஆனால், நாடாளும் வேந்தனின் பண்பும் செயல்களும் நாடு முழுவதையும் பாதிக்கவல்லன. நாட்டு மக்களின் நிலைகருதி அவன் ஆட்சி அமைய வேண்டும். அருளோடும் அன்போடும் குழந்தையைக் காக்கும் தாய்போல் அரசன் மக்களைக் காக்க வேண்டும்.

"நல்லற நெறீஇ உலகாண்ட அரசன்'' (நெய்.கலி. 12)

என்ற தலைவி கூற்றின் வாயிலாகச் செங்கோல் அரசன் ஆட்சிக் காலத்தில் மக்கள் துன்பமின்றி வாழ்ந்தனர் என்பது விளங்கும். செங்கோல் மன்னனிடம் நயனும் வாய்மையும் நடுவுநிலைமையும் கூடவே இருக்கும். செங்கோல் மன்னனின் சிறப்பை,

"நயனும் வாய்மையும் நன்னர் நடுவும்
இவனில் தோன்றிய இவையென இறங்கப்
புரைதவ நாடிப் பொய்புத் தினிதாண்ட அரசன்'' (நெய்.கலி.13)

என்ற பாடல் அடிகள் மூலம் நாடாளும் வேந்தனின் அரசியல் அறநெறிகளை அறியமுடிகிறது.

காத்தோம்பல்

குழந்தையைப் பார்த்ததும் தாய் பால்சுரந்து கொடுப்பது போலவும், தன்னை வேண்டின பொழுது பெய்து உலகைக் காக்கும் மழையைப்போல உரிய நேரத்தில் காப்பவன் என்பதனால் அரசனின் காத்தோம்பல் பண்பு புலப்படுகிறது. இதனை,

"குழவியைப் பார்த்தூறு உம்தாய்போல் உலகத்து
மழைசுரந்து அளித்து ஓம்பு'' (மரு.கலி. 34)

என்ற உவமையின் வாயிலாக மன்னன் மக்களைப் பாதுகாத்து உபசரிக்கும் பண்பு வெளிப்படுகிறது.

அறநெறிகளின் ஒட்டுமொத்த சாரம்

கலித்தொகையில் குறிப்பிடப்பெறும் அறநெறிகளின் ஒட்டுமொத்தச் சாரமாக பின்வரும் பாடல் விளங்குகிறது.

ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல்
போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
பண்பு எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்
அன்பு எனப்படுவது தன்கிளை செறாஅமை

அறிவு எனப்படுவது பேதையர்சொல் நோன்றல்
செறிவு எனப்படுவது கூறியது மறாஅமை
நிறை எனப்படுவது மறைபிறர் அறியாமை
முறை எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர்வௌவல்
பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல் ’’ (நெ.க.16)

இப்பாடலின்வழி, ஆற்றுதல் எனப்படுவது வறுமையில் உழல்பவர்களுக்குத் தம்மால் முடிந்ததைக் கொடுத்து உதவுவதே ஆகும். போற்றுதல் என்பது உண்மைப் பொருளோடு கூடி மகிழ்ந்தவரைப் பிரியாதிருத்தலாகும். பண்பு எனப்படுவது பொருளானது உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகுவதாகும். அன்பு என்பது தன் சுற்றத்தாரோடு இணைந்து வாழ்தலைக் குறிக்கும். அறிவு எனப்படுவது அறிவற்றவர்கள் தம்மைப் பார்த்துப் பேசுகின்ற அவச் சொற்களையும் தாங்கிக் கொள்வதாகும். உறவு எனப்படுவது கூறியது எதையும் எந்த நிலையிலும் மறவாதிருந்து அறத்தின்வழி நடப்பது. நிறை எனப்படுவது மறைவாகக் காக்கப்பட வேண்டியவற்றை எல்லாம் எந்த நிலையிலும் காத்துப் போற்றுவதாகும். முறை என்பது தவறு செய்தவர்கள் உறவினர்களாகக்கூட இருந்தாலும் அவர்கள் செய்த தவறுகளைக் கண்டிப்பது. பொறை என்பது தன்னை இழித்துரைப்பவர்களிடமும் சினம் கொள்ளாது பொறுமையுடன் இருப்பதாகும். இவ்வகையான அறநெறிக் கருத்துக்கள் நெய்தல் கலியில் இடம்பெற்றிருப்பது கலித்தொகைக்கு கிடைத்த பெரும் சிறப்பு எனலாம்.

முடிவுரை

தமிழர் பண்பாட்டில் அறம் எனப்படுவது எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவானதாகக் கருதப்படுகிறது. இல்லறத்தில் கணவன் மனைவி பிரியாது இணைந்திருத்தல், ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழும் நெறிகள், ஈகை, கொடை, நடுநிலைமையோடு செயலாற்றிட வேண்டும் எனும் அறக்கருத்தினைத் தாய் மகனுக்குச் சொல்லுதல், தோழி தன் தாயிடம் அறத்தொடு நிற்றல், பிறர் துன்பத்தைத் தன் துன்பமாகக் கருதி உதவுதல், செல்வத்தைவிடவும் விலைமதிப்பற்ற செல்வமாகக் கருதப்படும் விருந்தோம்பல், அரசனின் வாய்மை, அரசியல், காத்தோம்பல் போன்ற அறநெறிகள் கலித்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ளது. அறநெறிகள் அனைத்திற்கும் நெய்தற் கலியில் உள்ள 16 ஆம் பாடல் முழுவதும் உயர்ந்த அறநெறிகளைத் தன்னகத்தே அடக்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. அப்பாடலானது ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு, அன்பு, செறிவு, நிறை, முறை, பொறை எனக் குறிப்பிடுவது அனைத்தும் அறநெறிச் செய்திகளை முன்வைக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

துணைநூல் பட்டியல்

1. புலியூர்க்கேசிகன் (உ.ஆ), கலித்தொகை, பாரி நிலையம், சென்னை, பதிப்பு – 2005
2. வரதராசன், மு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்ய அகாதெமி, புதுதில்லி, பதிப்பு –1998.
3. பாலசுப்பிரமணியன், உ.ல, சங்க இலக்கியம் ஓர் எளிய அறிமுகம், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை, பதிப்பு – 2006.